

תת"ע 8172/02/17 - מדינת ישראל נגד לקן אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8172-02-17 מדינת ישראל נ' לקן אברהם

לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשם:
לקן אברהם
ע"י ב"כ עוה"ד שי גלעד

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה ברכב שהיה בתנועה, תוך שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

אין מחלוקת בין הצדדים בנושאים הבאים:

1. הנאשם נהג ברכב מ.ר 11-138-33 ביום 7.7.16 בשעה 9:52 או בסמוך לכך, כשהוא נוסע בנתיב השמאלי מבין שני נתיבים בתל אביב, ברחוב הירקון מדרום לצפון בסמוך לצומת הירקון-בוגרשוב.
2. השוטר ע"ת 1 רס"ל קויקס פאדי עמד מחוץ לניידת על רחוב הירקון 90 עם הפנים לכיוון דרום.
3. הנאשם היה לבדו ברכבו.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לגירסת המאשימה: הנאשם החזיק מכשיר טלפון נייד, בכף יד ימין בגובה האוזן כששפתיו נעות.

לגירסת הנאשם: הוא לא עשה כל שימוש במכשיר הטלפון הנייד, לדבריו ישנה דיבורית ברכב.

דין והכרעה

1. השוטר ע"ת 1 רס"ל קויקס פאדי רשם דו"ח מפורט (ת/1) המתאר את ביצוע העבירה .
2. עפ"י הנסיבות המיוחדות של המקרה כמפורט בדו"ח ת/1, ע"ת 1 עמד סטטי עם הפנים לכיוון דרום מחוץ לניידת ברחוב הירקון 90, הבחין בנהג הנאשם כאשר הוא אווז בידו הימנית טלפון נייד בגובה האוזן ושפתיו נעות ומדבר לתוכו, הנאשם אחז בהגה ביד שמאל. השוטר מציין כי הבחין בטלפון באופן ברור ובולט דרך החלון הימני, הנאשם היה לבדו בנתיב נסיעה, שדה ראייה רחב, השוטר סימן לנאשם לעצור אך הנאשם המשיך בנסיעה. השוטר נסע אחרי הנאשם תוך שמירת קשר עין רצוף עד עצירתו ברמזור פרישמן- הרברט סמואל.
3. תגובת הנאשם הייתה: "לא עצרתי .. כי חשבתי שאתה עושה שלום " עוד אמר: "זה היה על ספיקר".
4. השוטר העיד כי אינו זוכר את המקרה ולא זוכר את הנאשם מלבד הרשום בדו"ח (שורות 20-24 עמ' 3 לפרוטוקול).
5. הנאשם צירף מפה של גוגל לפיה המרחק מהירקון 90 להרברט סמואל-פרישמן הוא כ-200 מ' עד 250 מ' (נ/1).
6. הנאשם הציג פירוט שיחות (נ/2), לדבריו השיחה הקרובה ביותר למועד ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם היא שיחה שהתקיימה בשעה 9:42 שארכה כ-6.15 דקות.
7. הנאשם הציג הנחיות מדור תעבורה 14-27 (נ/3), לפיהם על השוטר לרשום בדו"ח תיאור קצר של הטלפון לרבות פרטים מזהים (צבע, גודל) ויציע לנהג למסור את מס' הטלפון כדי שזה ירשם בדו"ח. לדברי השוטר הנאשם מסר את מס' הטלפון והוא נרשם בדו"ח. השוטר לא זכר אם הנאשם סירב להציג לו את הטלפון (שורות 10-3 בעמ' 7 לפרוטוקול).
8. לטענת הנאשם יש ברכב דיבורית ואין צורך להחזיק את הטלפון ביד (שורות 24-25 עמ' 10 לפרוטוקול).
9. לאחר שבחנתי את העדויות והראיות ואף שהמדובר בעדות יחידה מטעם התביעה, הגעתי למסקנה שהתביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמת הנאשם.
10. לא מצאתי כי נסתרה גרסת השוטר שממקום עמידתו בוצעה העבירה וזאת לנגד עיניו. הארוע התרחש באור יום.

11. לא נסתרה , גרסת השוטר כי שמר על קשר עין רצוף ממועד ביצוע העבירה ועד לעצירת רכב הנאשם.

12. אני נותן אמון בדברי השוטר כי התגובה הספונטנית של הנאשם היא כפי שנרשמה בדו"ח ת/1 - "זה היה על ספיקר". אני רואה בתגובה זו משום חיזוק לגרסת המאשימה בכך שיש לטלפון הנייד רמקול ואין צורך להצמידו לאוזן . עוד יצוין כי התגובה הראשונית של הנאשם לא הייתה - "יש לי דיבורית ברכב".

13. לא הייתה הכרות מוקדמת בין הנאשם ובין השוטר (שורות 15-16 עמ' 9 לפרוטוקול).

14. השוטר העיד באופן ענייני ואמין ואין בסיס לטעון שהשוטר העליל עלילה על הנהג , כמו כן אין בסיס לקבוע שהשוטר פעל בחוסר אובייקטיביות באכיפת הארוע נשוא התיק, וכן אין יסוד לקביעה כי השוטר טעה באבחנתו במקרה דנן.

15. בנסיבות העניין אני מעדיף את עדות השוטר על פני עדות הנאשם , לאחר ששוכנעתי כי השוטר אכן הבחין בנאשם מבצע עבירה שנעשתה לנגד עיניו , וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי אני עושה זאת על סמך עדות יחידה . לפיכך אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ח, 29 ינואר 2018, במעמד
הצדדים.